

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOOU-04965/23-21

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 4 a odst. 5 a ustanovení § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o odvolání obecně prospěšné společnosti Kverulant.org, o.p.s., IČO: 289 25 165, se sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10 (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, IČO: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, ze dne 2. 7. 2025, č. j. VZP-24-05066846-Z721, o částečném odmítnutí žádosti o informace, takto:

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se **rozhodnutí** Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 2. 7. 2025, č. j. VZP-24-05066846-Z721, **potvrzuje a žadatelčino odvolání se zamítá.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatelka požádala dne 17. 3. 2023 Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky (dále též „povinný subjekt“ nebo „VZP“) dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o poskytnutí níže specifikovaných informací týkajících se práce a odměn správní a dozorčí rady její dceřiné společnosti Pojišťovna VZP, a.s., v letech 2017 až 2022:

„1) Předložte jmenné seznamy účasti na všech zasedáních správních rad (SR) za jednotlivé roky. Uveďte počet těchto jednání v jednotlivých letech.

2) Sdělte údaje o vyplacených odměnách jednotlivým členům správní rady za jednotlivé roky. Uveďte hrubou částku.

3) V případě, že dcera vyplatila za rozhodné období další peněžní plnění členům správní rady, sdělte výši, komu a titul plnění. Uveďte hrubou částku.

4) Předložte jmenné seznamy účasti na všech zasedáních dozorčích rad (DR) za jednotlivé roky. Uveďte počet těchto jednání v jednotlivých letech.

5) Sdělte údaje o vyplacených odměnách jednotlivým členům dozorčí rady za jednotlivé roky. Uveďte hrubou částku.

6) *V případě, že dcera vyplatila za rozhodné období další peněžní plnění členům dozorčí rady, sdělte výši, komu a titul plnění. Uveďte hrubou částku“.*

(dále jen „žádost“).

[2] Povinný subjekt zaslal dne 23. 3. 2023 žadatelce sdělení o odložení žádosti o informace č. j. VZP-2301589220-Z721 (I/55/23) s odkazem na § 14 odst. 5 písm. c) InfZ pro nedostatek působnosti povinného subjektu. Ve sdělení uvedl, že VZP má povinnost poskytovat informace pouze o své činnosti. Žadatelkou požadované údaje nespádají do působnosti VZP, neboť se netýkají její činnosti, ale soukromoprávního subjektu Pojišťovny VZP, a.s. (dále jen „PVZP“), tedy subjektu odlišného od VZP. PVZP je dle povinného subjektu zcela samostatnou akciovou společností řádně zapsanou ve veřejném rejstříku, přičemž činnost PVZP nespadá do působnosti VZP. Jedná se tak o subjekt svým charakterem i činností zcela odlišný od VZP. Povinný subjekt v závěru sdělení uvedl, že pro vznik povinnosti poskytovat informace dle InfZ je rovněž nezbytné požadovanými údaji disponovat. Povinný subjekt k tomu doplnil, že objektivně nedisponuje informacemi požadovanými v žádosti, neboť takto detailními údaji může, vzhledem k jejich charakteru, nakládat pouze subjekt, kterého se přímo týkají.

[3] Žadatelka napadla výše uvedené sdělení povinného subjektu o odložení žádosti žalobou u Městského soudu v Praze, jenž jí usnesením č. j. 17 A 81/2023-50 ze dne 23. 11. 2023 odmítl. V usnesení poukázal na to, že odložení žádosti o informace je rozhodnutím v materiálním smyslu, a že proti takovému rozhodnutí lze podat stížnost ve smyslu § 16a odst. 3 písm. a) InfZ. Městský soud v Praze dále poukázal na to, že povinný subjekt žadatelce neposkytl poučení o možnosti uplatnění tohoto opravného prostředku, protože žadatelka podala správní žalobu, ačkoliv měla s ohledem na princip subsidiarity správního soudnictví (§ 5 s. ř. s.) předem vyčerpat opravné prostředky v rámci veřejné správy. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 5 s. ř. s. odmítl a postoupil ji v souladu s § 20 odst. 5 InfZ Úřadu jako správnímu orgánu příslušnému k rozhodování o stížnosti proti rozhodnutí povinného subjektu.

[4] Výše uvedené usnesení Městského soudu v Praze bylo Úřadu doručeno dne 29. 11. 2023.

[5] Úřad obdobně jako Městský soud v Praze vyhodnotil žadatelčinu žalobu podle obsahu dle § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), jako stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Vzhledem k tomu, že Úřad měl v předmětné věci k dispozici pouze odkazované usnesení Městského soudu v Praze, požádal dne 5. 12. 2023 povinný subjekt o stanovisko k žadatelčině stížnosti a související správní spis, kteréžto obdržel dne 8. 12. 2023.

[6] Úřad posoudil postup povinného subjektu a dne 8. 2. 2024 jej svým rozhodnutím č. j. UOOU-04965/23-4 potvrdil. V odůvodnění připomenul, co se rozumí pod pojmem „informace vztahující se k působnosti povinného subjektu“ s tím, že do informační povinnosti VZP spadají dle § 2 odst. 1 InfZ pouze informace související s činností VZP, nikoliv informace, které souvisí a vypovídají o činnosti odlišného subjektu. Úřad poukázal na to, že PVZP je samostatnou akciovou společností zapsanou v obchodním rejstříku, přičemž její činnost spočívá v poskytování komerčního pojištění dle zákona č. 277/2009 Sb. Úřad připustil, že VZP jako jediný akcionář PVZP obsazuje představenstvo a dozorčí radu akciové společnosti výhradně vlastním rozhodnutím (k tomu srov. ustanovení § 12, § 398, § 435 a násl. zákona č. 90/2012, o obchodních korporacích) a má tak na tvorbu orgánů PVZP

prakticky neomezený vliv. Tímto vymezením formy dohledu VZP nad PVZP však jakákoliv další spojitost povinného subjektu s PVZP končí, neboť skrze dohled vykonávaný konkrétními osobami nelze dle Úřadu vyvozovat povinnost VZP disponovat žadatelem požadovanými informacemi. Úřad proto uzavřel, že s ohledem na obsah žádosti a zákonem vymezenou působnost VZP je zcela zřejmé, že předmětná žádost o poskytnutí informací směřuje mimo zákonem vymezenou působnost povinného subjektu.

[7] Žadatelka napadla rozhodnutí Úřadu žalobou podanou u Městského soudu v Praze. Na jejím základě Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 7. 10. 2024, č. j. 18 A 19/2024-75, zrušil jak rozhodnutí Úřadu, tak sdělení povinného subjektu ze dne 23. 3. 2023, č. j. VZP-23-01589220-Z721. V odůvodnění se Městský soud v Praze neztotožnil s názorem Úřadu, že žadatelkou požadované informace se nevztahují k působnosti dotázaného povinného subjektu. Poukázal přitom na to, že působnost VZP je ve vztahu k požadovaným informacím dána jejím vztahem k PVZP, nikoliv předmětem činnosti PVZP či jeho samostatným výkonem ze strany PVZP. Městský soud v Praze nicméně připustil, že povinný subjekt nebude mít požadované informace k dispozici. Upozornil však, že v takovém případě je na místě vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

[8] Povinný subjekt zaslal dne 7. 11. 2024 žadatelce přípis, jímž jí poskytl informace požadované v bodě č. 4 žádosti, a sice jmenné seznamy účasti na všech zasedáních dozorčích rad za jednotlivé roky.

[9] Téhož dne rozhodl povinný subjekt o odmítnutí žádosti v části týkající se bodů č. 1 až 3, 5 a 6. V odůvodnění odkázal na ustanovení § 11b InfZ s tím, že jako povinný subjekt ve smyslu InfZ určenými informacemi nedisponuje, respektive informace nebyly ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ zaznamenány a VZP ani není povinna jimi disponovat. Povinný subjekt připustil, že jako jediný akcionář má příslušná práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „ZOK“), takto detailními informacemi však může disponovat pouze subjekt, kterého se přímo týkají. Povinný subjekt dále upozornil žadatelku, že PVZP jakožto akciová společnost nemá zřízenou správní radu. V této souvislosti znovu připomenul, že nedisponuje ani zdrojovými daty, z nichž by bylo možné žadatelkou uvedené informace vyhledat a pro účely žádosti zpracovat. Povinný subjekt následně odkázal na stanov PVZP s tím, že vzhledem k tomu, že předsedou dozorčí rady PVZP je ředitel VZP Ing. Zdeněk Kabátek, má tyto zápisy k dispozici a byl schopen v nich informace požadované v bodě č. 4 žádosti vyhledat a následně poskytnout. V závěru odůvodnění pak povinný subjekt uvádí, že nemá žádný důvod neposkytnout informace týkající se PVZP, pokud by těmito disponoval a nebránil by tomu některý z důvodů pro vyloučení informací z jejich poskytnutí upravený v InfZ či jiném právním předpisu.

[10] Žadatelka napadla dne 22. 11. 2024 rozhodnutí povinného subjektu odvoláním, v němž v první řadě připomíná závěry vyslovené Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 7. 10. 2024, č. j. 18 A 19/2024-75. Dále poukázala na skutečnost, že valná hromada PVZP, jejíž působnost vykonává povinný subjekt jako její jediný akcionář, přímo rozhoduje o odměňování členů představenstva a dozorčí rady, s výjimkou tantiém [§ 4.4.1 písm. i) stanov PVZP] a taktéž schvaluje smlouvy o výkonu funkce členů orgánů společnosti [§ 4.4.1 písm. g) stanov PVZP]. V této souvislosti pak odkázala na příslušná ustanovení ZOK s tím, že dle jejího názoru musí povinný subjekt k řádnému a náležitému splnění zákonných povinností mateřské společnosti vůči své dceřiné společnosti a jejím vrcholovým orgánům, resp. jejich členům, požadovanými informacemi disponovat. V závěru pak žadatelka vyslovila názor, že pokud by povinný subjekt takovými údaji a informacemi skutečně nedisponoval,

měl si je pro účely vyhovění žádosti od své dceřiné, a tím i plně ovládané PVZP, jednoduše vyžádat.

[11] Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a odvolání spolu se svým stanoviskem a spisovým materiálem předložil Úřadu dne 10. 12. 2024.

[12] Dne 11. 4. 2025 podala žadatelka u Úřadu podnět k přijetí opatření proti nečinnosti, v němž poukázala na to, že o jejím odvolání dosud nebylo nadřízeným orgánem rozhodnuto.

[13] Úřad vydal dne 18. 6. 2025 rozhodnutí, jímž napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání, neboť dospěl k závěru, že povinný subjekt nedostal své povinnosti řádně prokázat tvrzené skutečnosti a odůvodnit neexistenci žadatelkou požadovaných informací. Odůvodnění napadeného rozhodnutí považoval Úřad i po vyjádření povinného subjektu na základě tzv. odvolacího dialogu dle § 16 odst. 4 InfZ za nedostatečné.

[14] Povinný subjekt rozhodl dne 2. 7. 2025 o částečném odmítnutí žádosti, a to jednak k bodům č. 1 až 3 s odkazem na ustanovení § 11b a k bodům č. 5 a 6 na ustanovení § 8a, § 11 odst. 2 písm. a) a § 11b. Povinný subjekt opakovaně připomenul, že systém vnitřní struktury PVZP je dualistický, což znamená, že správní rada není orgánem PVZP. Žadatelka tedy požaduje poskytnutí informace, která neexistuje a kterou ani povinný subjekt nemá povinnost disponovat. Následně uvedl, že nedisponuje ani informacemi o „vyplacených“ odměnách a dalších plněních členům dozorčí rady PVZP, k čemuž připomněl, že PVZP je zcela samostatná účetní jednotka, která nemá účetní údaje s povinným subjektem nikterak propojeny, tedy že povinný subjekt nemá do účetnictví PVZP přístup. Povinný subjekt dále v této souvislosti odkázal na ustanovení § 8a InfZ, z něhož dovodil, že i kdyby takovými informacemi disponoval, nemohl by je žadatelce poskytnout. Na podporu tohoto svého tvrzení pak provedl test proporcionality.

[15] Žadatelka podala dne 16. 7. 2025 proti rozhodnutí povinného subjektu odvolání, v němž vyslovuje názor, že *„povinný subjekt i nadále zcela účelově formalisticky a z hlediska plynutí času i úmyslně obstrukčně odmítá respektovat platnou právní úpravu a především závazné pokyny ze strany správního soudu i nadřízeného ÚOOÚ“*. Žadatelka má v první řadě za to, že povinnému subjektu bylo známo, že požadovala informace o představenstvu. Podle žadatelčina názoru měl povinný subjekt poskytnout alespoň informace o schválených odměnách. Argumentaci týkající se povinnosti chránit osobní údaje pak označuje za očividně účelovou, neboť tento zákonný důvod k odmítnutí požadovaných informací doposud nikdy nepoužil. Žadatelka následně s odkazem na rozsudky Městského soudu v Praze poukázala na nedostatky provedeného platového testu.

[16] Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a odvolání spolu se svým stanoviskem a spisovým materiálem předložil Úřadu dne 30. 7. 2025.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[17] Úřad se svou příslušností k vedení řízení o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu zabýval již ve svém předchozím rozhodnutí vydaném v této věci, a proto na něj v této otázce plně odkazuje.

III. Věcné posouzení

[18] Odvolání bylo podáno v odvolací lhůtě, tj. je včasné, přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou. Obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, kdy z jeho obsahu je patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje a čeho se žadatel domáhá.

[19] Úřad přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, načež shledal, že žadatelčino odvolání **není důvodné**.

Právní základ

[20] Podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ, *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy žádost odloží.*

[21] Podle ustanovení § 8a odst. 1 a 2 InfZ *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.*

[22] Podle § 11b InfZ *povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí.*

Aplikace na předmětný případ

[23] Úřad již ve svém předchozím rozhodnutí připomněl, že právo na informace zakotvuje na úrovni ústavního pořádku čl. 17 Listiny, přičemž toto základní právo a jemu odpovídající povinnost orgánu veřejné moci jsou klíčovým prvkem vztahu mezi státem a jednotlivcem. Jeho smyslem je totiž participace občanské společnosti na věcech veřejných. Informování veřejnosti se týká fungování veřejné moci jako takové; pomocí těchto informací ji může veřejnost kontrolovat (srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 517/10, N 223/59 SbNU 217). Právo na informace tak poskytuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné správě. Jedním z hlavních významů veřejného subjektivního práva na informace je, že dává občanům možnost vykonávat kontrolní funkce ve vztahu k fungování veřejné moci, což představuje jeden ze základních atributů právního státu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012-14).

[24] Podrobnosti výkonu tohoto práva stanoví zákon o poskytnutí informací, který zároveň v ustanoveních § 2 odst. 4 a § 7 až 11b upravuje důvody pro odmítnutí poskytnutí informací. Poskytnutí informace lze nad rámec těchto právních důvodů odmítnout také z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace je přitom situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56).

[25] Úřad rovněž v předchozím rozhodnutí připomněl pravidla týkající se aplikace ustanovení § 11b InfZ, směřující právě na faktickou neexistenci požadovaných informací.

Uvedené ustanovení obsahuje několik podmínek, které musejí být pro jeho řádnou aplikaci splněny, přičemž první z nich spočívá v tom, že povinný subjekt požadované informace nemá. Druhou podmínkou pak je, že povinný subjekt nemá zákonem stanovenou povinnost danou informací disponovat.

[26] Úřad si je vědom, že prokázání neexistence určité informace, respektive prokázání, že povinný subjekt určitou informací nedisponuje, může být relativně obtížné. Určité vodítko, jak by měly povinné subjekty v těchto případech postupovat, přináší rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 136/2014-41 ze dne 7. 4. 2015. V jeho odůvodnění je mimo jiné uvedeno, že *„i když po stěžovateli samozřejmě nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, lze po něm oprávněně požadovat zdůvodnění toho, jaké faktické skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá. Z rozhodnutí předsedy stěžovatele (a ostatně ani z prvostupňového rozhodnutí) však žádným způsobem nevyplývá, jakým způsobem, a zda vůbec se snažil zjistit, zda informacemi disponuje. Tedy zda za účelem tohoto zjištění vyvinul nějakou aktivitu, například se dotázal příslušných úředních osob, které vedly správní řízení ve věci žalobce“*.

[27] Úřad považuje za vhodné připomenout, že žadatelka se obrátila na povinný subjekt a požádala jej o poskytnutí informací týkajících se práce a odměn správní a dozorčí rady její dceřiné společnosti PVZP, které dále specifikovala v šesti bodech. Předchozí způsob vyřizování této žádosti je podrobně popsán ve výše uvedené rekapitulaci, z níž je zřejmé, že Úřad v této věci již opakovaně rozhodoval. Naposledy zrušil rozhodnutí povinného subjektu pro jeho nepřezkoumatelnost a věc mu vrátil k novému posouzení. Povinný subjekt nicméně opakovaně dospěl ke stejnému závěru, vydal nové rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, které žadatelka opět napadla odvoláním.

[28] V němž žadatelka uvádí tři okruhy odvolacích námitek. První z nich spočívá v nesouhlasu se způsobem, jakým povinný subjekt vyřídil její žádost v části bodů č. 1 až 3. V nich žadatelka požádala o poskytnutí informací týkajících se správní rady PVZP, kterou však tato akciová společnost zřízenou nemá. Povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí připomenul, jaké orgány jsou v PVZP zřízeny s tím, že správní rada to není. Povinný subjekt dále uvedl, že *„vzhledem k těmto dvěma rozdílným systémům akciové společnosti (dualistický a monistický) nebylo možné výkladem, příp. ani analogií dospět k tomu, co přesně má žadatel na mysli, když požaduje v bodech 1.-3. žádosti o informace údaje vztahující se ke správní radě“*.

[29] Úřad má však shodně s žadatelkou za to, že povinnému subjektu bylo velmi dobře známo, o jaké informace žadatelce jde. Sám povinný subjekt si byl tohoto omylu žadatelky vědom, když, jak uvedl ve svém předchozím rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, *„zkoumal zdali obecně disponuje údaji v požadovaném rozsahu, např. i ve vztahu k představenstvu PVZP“*. Žadatelka přitom ve svém následném odvolání tento postup povinného subjektu ocenila, když uvedla, že *„nicméně se povinný subjekt správně zabýval možností vyhovět žadatelem vneseným požadavkům, a to v souladu se zjevným smyslem uplatněné žádosti, kterým bylo zjistit požadované údaje o odvedené práci a vyplacených odměnách všech volených orgánů PVZP, v daném případě tedy nikoli členů objektivně neexistující správní rady, ale členů představenstva PVZP“*.

[30] Úřad si je vědom toho, že povinný subjekt je vázán zněním žádosti o informace. Nicméně v situaci, kdy se povinný subjekt již v předchozí části řízení rozhodnul vyjít žadatelce vstříc a v případě jejího omylu dovedl pravou podstatu požadovaných informací, působí nyní zvolený přístup skutečně nepochopitelně, účelově a ve světle konstantní judikatury

správních soudů neobhajtelně. Úřad proto využil možnosti vyplývající z ustanovení § 16 odst. 4 InfZ, podle něhož může nadřízený orgán, pokud není ze spisu ani z vlastní činnosti zřejmé, zda jsou zde důvody pro odmítnutí žádosti, vyzvat povinný subjekt k doplnění spisu o údaje nezbytné pro postup podle § 16 odst. 5 InfZ. Dne 14. 8. 2025 proto vyzval povinný subjekt k doplnění, zda by dospěl ke stejnému závěru ohledně neexistence požadovaných informací, pokud by žadatelka formulovala první tři body své žádosti v souvislosti s představenstvem PVZP.

[31] Povinný subjekt ve svém sdělení ze dne 18. 8. 2025 k této výzvě uvedl, že „*pokud by žadatel formuloval první tři body žádosti ve vazbě na představenstvo, nikoliv správní radu PVZP a.s., jak reálně učinil, tak by stejně VZP ČR v rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti ze dne 2. 7. 2025, č.j. VZP-25-05066846-Z721, nemohla dospět k odlišnému závěru. VZP ČR fakticky nemá informace o konkrétních vyplacených odměnách členů představenstva PVZP a.s. k dispozici, proto by nebylo možné rozhodnout o žádosti jinak*“. Pro úplnost pak doplnil, že „*za teoretické situace, při které by informace byly dostupné, by nebylo možné vyloučit jejich neposkytnutí žadateli, a to jednak s ohledem na možný zásah do práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních dat členů představenstva PVZP a.s., jednak s ohledem na soukromý charakter finančních prostředků PVZP a.s., které na rozdíl od veřejných financí nepodléhají informační povinnosti dle InfZ*“. Pouze pro úplnost Úřad uvádí, že žadatelku s tímto vyjádřením povinného subjektu seznámil svým přípisem ze dne 21. 8. 2025 s tím, že jí v souladu s ustanovením § 16 odst. 4 InfZ poskytl možnost vyjádřit se k uvedeným skutečnostem, avšak žadatelka tohoto svého práva nevyužila.

[32] Z výše uvedeného vyplývá, že Úřad stejně jako žadatelka nepovažoval za vhodné, pokud povinný subjekt nejprve vyřizoval žadatelčinu žádost o informace podle jejího smyslu, avšak v dalším kole rozhodování posuzoval žádost v jejím doslovném znění. Nicméně před zodpovězením otázky, zda je nutné napadené rozhodnutí z důvodu tohoto pochybení zrušit, Úřad oslovil povinný subjekt a na základě dodatečně doplněných informací, a sice že i pokud by povinný subjekt přistoupil k žádosti podle jejího smyslu, platilo by, že takovými informacemi nedisponuje a je třeba na ně vztáhnout závěry týkající se bodů č. 5 a 6 žádosti, seznal, že takový postup by vedl ke zbytečnému prodloužení už tak dlouhého řízení. Níže uvedené tedy platí rovněž pro body č. 1 až 3 žádosti.

[33] Žadatelka ve svém odvolání dále vyslovuje názor, že povinný subjekt jednal v rozporu se zásadou poskytování informací v co nejširším možném rozsahu, vzhledem ke smyslu a účelu uplatněné žádosti, když jí neposkytl alespoň informace o schválených odměnách pro členy obou volených orgánů PVZP. Z toho Úřad mimo jiné dovozuje, že mezi žadatelkou a povinným subjektem již není spor o to, zda povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, či nikoliv. Rovněž Úřad má na základě všech argumentů uvedených v napadeném rozhodnutí za to, že povinný subjekt řádně prokázal, že žadatelkou požadovanými informacemi nedisponuje a že ani nemá povinnost jimi disponovat. Žadatelka sice opakovaně poukazuje na to, že povinný subjekt si je má od své dceřiné společnosti vyžádat, nicméně s tímto názorem se vypořádal již Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 7. 10. 2024, č. j. 18 A 19/2024-75 (srov. bod č. 30).

[34] S uvedeným žadatelčím tvrzením se však Úřad ztotožnit nemůže. Opět je třeba připomenout, že je to žadatelka, kdo svou žádostí definuje okruh požadovaných informací. Jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2015, č. j. 1 As 239/2014-37, „*formulace žádosti o informace je plně v kompetenci tazatele, je tedy na něm, aby okruh požadovaných informací co nejpřesněji vymezil. Povinný subjekt poskytnutím*

informací odpovídá na jeho žádost. V této souvislosti je vhodné zmínit rozhodnutí rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, který dovodil, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se účastníkovi u soudu dostane. Tento závěr lze vztáhnout i na vztah mezi žádostí o informace a jejich poskytnutím – míra konkretizace požadovaných informací přímo určuje míru konkrétnosti poskytnutých informací“. Požádala-li tedy žadatelka o poskytnutí informací ohledně **vyplacených** odměn, nemůže očekávat, že jí povinný subjekt poskytne informace týkající se **schválených** odměn, popřípadě **odměn plynoucích ze smluv** uzavřených mezi PVZP a jednotlivými členy dozorčí rady, resp. představenstva.

[35] Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však vyplývá, že povinný subjekt tentokrát nad rámec svých povinností posuzoval rovněž tu otázku, zda takto „neúplné“ informace může žadatelce k její žádosti poskytnout, přičemž dospěl k závěru, že tomu brání ustanovení § 8a InfZ upravující ochranu soukromí a osobních údajů. Právě s posouzením této otázky pak souvisí třetí okruh žadatelčích odvolacích námitek. Úřad připomíná, že podle uvedeného ustanovení platí, že povinný subjekt poskytne informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Poskytují se však osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

[36] Úřad již ve svém předchozím rozhodnutí poukázal na možný střet žadatelčina práva na informace s právem dotčených fyzických osob na ochranu soukromí a osobních údajů. Připomenul, že na posuzování této otázky bude mít vliv především argument opakovaně uváděný povinným subjektem, a sice že PVZP není veřejnou institucí ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 InfZ a že finanční prostředky, a to i ty určené k odměňování jejích orgánů, nespádají do veřejného financování, ale jde o ryze soukromé zdroje této akciové společnosti. Jak přitom povinný subjekt velmi podrobně popsal v odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí, o veřejných financích se ve vztahu k PVZP skutečně mluvit nedá. V takovém případě se neuplatní ani ustanovení § 8b upravující pravidla pro poskytování informací ohledně příjemců veřejných prostředků, ani ustanovení § 8c InfZ, jež upravuje podmínky poskytování informací o příjmech fyzických osob v podobě veřejných prostředků. To pak mimo jiné také znamená, že rozsudky Městského soudu v Praze zmiňované žadatelkou v jejím odvolání nejsou na tuto věc příslušné.

[37] Vzhledem k uvedenému tak nezbyvá než uvedenou situaci posoudit dle obecného ustanovení § 8a odst. 1 InfZ, a to optikou obecného třístupňového testu proporcionality. Jak přitom správně uvedl povinný subjekt v napadeném rozhodnutí, právo na informace a právo na ochranu osobních údajů mají rovné postavení a nelze a priori některému z nich dát přednost. Naplnění podmínky nezbytnosti omezení základního práva jednotlivce na informace vyplývající z InfZ je nutné zkoumat v každé jednotlivé věci podle okolností konkrétního případu.

[38] Test proporcionality spočívá na třech kritériích. Prvním je kritérium vhodnosti, tj. odpověď na otázku, zdali institut omezující určité základní právo umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (ochranu jiného základního práva). Druhým kritériem poměřování základních práv a svobod je kritérium potřebnosti, které spočívá v porovnávání legislativního prostředku omezujícího základní právo, resp. svobodu s jinými opatřeními umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod. Třetím kritériem je pak porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv (srov. např. nález Ústavního

soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 As 113/2012-133).

[39] Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, povinný subjekt výše popsaný test provedl, a to s následujícími závěry. Povinný subjekt připomenul, že legitimním cílem by bylo zvýšení transparentnosti, resp. veřejná kontrola použitých veřejných prostředků. Tento záměr přitom vyplývá ze samotné žádosti o informace, v níž žadatelka uvedla, že „*se v rámci své činnosti zaměřuje především na prosazování veřejného zájmu v oblasti hospodaření s veřejnými statky*“ (ostatně i z tohoto důvodu by, pokud by skutečně bylo nutné provést tzv. platový test vyplývající z nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16, neobstála žadatelčina námitka týkající se absence výzvy povinného subjektu k osvětlení důvodů podané žádosti). Úřad má nicméně shodně s povinným subjektem za to, že cílem této žádosti o informace kontrola hospodaření s veřejnými prostředky být nemůže, neboť, jak již bylo opakovaně dovozeno výše, se v případě odměn členů dozorčí rady, resp. představenstva PVZP o veřejné finanční prostředky nejedná. Z toho důvodu pak povinný subjekt dospěl k závěru, že omezením ochrany osobních údajů a soukromí dotčených osob legitimní zájem veřejnosti na kontrole nakládání s veřejnými prostředky naplněn nebude, neboť se nejedná o používání veřejných prostředků, ale toliko financí soukromé společnosti.

[40] Úřad se dále ztotožňuje rovněž s dalším tvrzením povinného subjektu, a sice že není možné ze strany povinného subjektu užití jiného, objektivně srovnatelného prostředku, jímž by docházelo k menšímu zásahu do chráněných zájmů na straně dotčených subjektů údajů. Nepříznivý následek poskytnutí informací žadatelce by zcela jistě překonal užitečnost či prospěch, který by pro žadatelku znamenalo získání poptávaných informací. V závěru pak povinný subjekt poukázal na to, že agregované informace o odměnách a dalších plněních statutárním orgánům PVZP jsou veřejně přístupné ve výročních zprávách PVZP v části „Osobní náklady“, konkrétně „Odměny členům statutárního orgánu“.

[41] Vzhledem k výše uvedenému je tedy třeba dát za pravdu povinnému subjektu, že v nyní posuzovaném případě nelze shledat prokazatelnou odůvodněnost zásahu do základního práva na ochranu osobních údajů a soukromí. Konečně ani sama žadatelka ve svém odvolání žádné důvody pro prolomení této ochrany neuvádí. Jediná její odvolací námitka týkající se otázky posouzení ochrany osobních údajů totiž spočívala v tom, že povinný subjekt použil tento důvod pro odmítnutí části žádosti teprve v této fázi řízení. Z toho pak dovozuje, že se jedná o argument očividně účelový. Jak však dovedl Úřad výše, opak je pravdou. Posouzení této otázky je pro správné vyřízení žadatelčiny žádosti naprosto zásadní a skutečnost, že ji povinný subjekt doposud neřešil, nemá na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí žádný vliv.

[42] Úřad proto s ohledem na shora uvedené dospěl po posouzení napadeného rozhodnutí k závěru, že povinný subjekt řádně posoudil všechny souvislosti týkající se žadatelčiny žádosti. V případě prvních třech bodů žádosti sice postupoval značně formalisticky, nicméně toto pochybení bylo odstraněno v rámci tzv. odvolacího dialogu dle § 16 odst. 4 InfZ, na jehož základě povinný subjekt doplnil, že i v případě, pokud by žadatelka požádala o poskytnutí informací vztahujících se k představenstvu, namísto správní rady, platily by důvody pro odmítnutí takových informací, jako v případě bodů č. 5 a 6 žádosti. To mimo jiné znamená, že rovněž na tyto body je možné vztáhnout závěry týkající se neexistence požadovaných informací dle § 11b InfZ a ochrany osobních údajů a soukromí dotčených osob dle § 8a odst. 1 InfZ.

[43] Povinný subjekt tedy při novém projednání vzal v potaz nedostatky svých předchozích rozhodnutí, jež mu byly Úřadem vytýkány, a své úvahy důsledně a velmi podrobně osvětlil. Povinný subjekt tak tímto rozhodnutím rozptýlil dříve vzniklé pochybnosti ohledně neexistence požadovaných informací týkajících se „vyplacených“ odměn tak, jak žadatelka požadovala ve své žádosti. Nad rámec takto určeného předmětu žadatelčina zájmu posoudil rovněž otázku, zda by bylo možné poskytnout alespoň data o „schválených“ či „smluvně domluvených“ odměnách, přičemž za pomoci řádně odůvodněného testu proporcionality dospěl k závěru, že nikoli, neboť by tím došlo k neodůvodněnému zásahu do soukromí dotčených fyzických osob. Za stěžejní přitom označil skutečnost, že její dceřiná společnost PVZP nehospodáří s veřejnými financemi a je výhradně osobou soukromého práva.

IV. Závěr

[44] Na základě všech shora uvedených úvah Úřad dospěl k závěru, že žadatelčino odvolání není důvodné. Aplikace výluky z práva na informace zakotvená v ustanovení § 11b InfZ pro odmítnutí žadatelčiny žádosti byla zcela namístě. Povinný subjekt rovněž řádně odůvodnil, z jakého důvodu nemůže poskytnout ani ty informace, která má k dispozici s ohledem na své postavení jediného akcionáře dceřiné společnosti PVZP, přičemž Úřad se s popsány závěry ztotožňuje. Úřad proto v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu napadené rozhodnutí potvrdil a žadatelčino odvolání zamítl.

[45] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Praha 1. října 2025

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1. Kverulant.org, Pražská 1148, 102 00 Praha 10, ID DS: cryemer
2. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, ID DS: i48ae3q